

Udtalelser til Stadfæstelse af, hvad jeg har sagt. Han bemærkede nemlig i sit Foredrag: „Fordi jeg overhovedet hører mig for Sagkundskab“; men i det samme Foredrag yttrede han: „Her er Gud være lovet kun 2 Sagkyndige fra Marimens Side,“ og han syntes altsaa at være meget glad ved, at der var saa liden Sagkundskab tilstede. Det er netop dette Heldige, som for mit eget Vedkommende har medført, at jeg ikke kan have noget Valg imellem, paa hvilken Side jeg skal stille mig i denne Sag. Der er ikke saa faa Anskuelse med Hensyn til vort Forsvars fremtidige Ordning, jeg kunde dele med det ærede Flertal; men der er et afgjørende Hovedpunkt, hvorfor jeg ikke kan følge med, og det er netop, at det, den ærede Ordfører udtalte, og som jeg begyndte med, efter min Overbevisning egentlig er Hovedpunktet for det Parti eller den Side, hvortil han hører. Det synes at have gjort sig til Hovedopgave: at Rigsdagen som Repræsentant for Iste-Sagkundskab skal vrage Alt, hvad der fremsættes fra Sagkundskabens Side. Jeg har ikke her i denne Sal hørt Noget fremfat fra Sagkundskabens Side angaaende Forsvaret og desværre maasse ogsaa angaaende mange andre Spørgsmaal, uden at man strax har faaet den Opfattelse af det ærede Flertals Optræden, at det betragtede det som sin Hovedopgave at vrage Alt, hvad der kom fra Sagkundskabens Side. Det synes i det Hele, selv efter den Forhandling, der har fundet Sted om denne Sag, at man betragter det som sin Hovedopgave at bringe den størst mulige Ukyndighed eller Udygtighed tilstede i Ledelsen af Landets Forsvar. Det er Tilfældet med Hensyn til Uddannelsen baade til Landmilitæretaten og til Søtjenesten; det er Tilfældet med Hensyn til Tallet paa Befalingsmændene, og overhovedet hvor det gjælder om, hvad jeg anser for langt vigtigere end Materiellet, nemlig Erhvervelsen af den rette Sagkundskab og Dygtighed til at benytte det. Det er allerede fremhævet af andre Talere, men det kan ikke ofte nok gjentages, at det for Nutidens Krigsbestyrelse, hvor Materiellet har faaet en ganske overordentlig Overvægt, fremfor hvad det tidligere havde, netop gjælder om at tilveiebringe saameget større Sagkundskab, Dvælsse og Dygtighed hos dem, der skulle benytte Materiellet, lige fra de Underordnede og naturligvis i endnu høiere Grad opad til de højeste Overordnede. Det er det, jeg under alle de Forhandlinger, der have fundet Sted om Forsvaret, har fundet som en Mangel hos det ærede Flertal, at det hørken i sin egen Midte, eller hvor det har søgt Oplysninger, eller i den Maade, hvorpaa det har villet have Forsvaret ordnet, tilhørligen har paaagtet, hvilken umaadelig Betydning dette har, hvis de Offre, der bringes for Forsvaret, skulle bære deres rette Frugter, at der ogsaa kan komme den størst mulige Sagkundskab tilstede. Det er det, som for mig er det Bestemmende med Hensyn til denne Sag. Jeg siger, at der vel kan være mange

Spørgsmaal, hvori det ærede Flertal forsvarer Anskuelse, som jeg kunde være tilbøielig til at støtte, men jeg maa først og fremmest forlange, at der i de Tilfælde, hvori jeg skal støtte, ogsaa maa være Sagkundskab tilstede, og det har jeg ikke fundet her.

Gad: Jeg skal kun tillade mig et Par ganske korte Bemærkninger, som jeg anser mig forpligtet til at fremkomme med i Anledning af den Diskussion, der har fundet Sted imellem det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Det fortrævede ærede Medlem sluttede sin sidste Udtalelse med at sige, at det var usandt, at der var negtet Medlemmer af Hæruddvalget Afgang til dets Protokol. I den Anledning skal jeg tillade mig at oplyse, at jeg i det første Møde, Hæruddvalget holdt i Nar, personlig i hele Uddvalgets Paahør henlede den ærede Formands Opmærksomhed paa, at der i de foregaaende Nar havde været Misforstaaelse tilstede, fordi der ikke havde været tilstrækkelig Afgang for Medlemmerne af Hæruddvalget til Protokollen, og at jeg derfor vilde anmode den ærede Formand om, at han i Nar vilde lade Protokollen henlægge paa et bestemt Sted, hvor Hæruddvalgets Medlemmer kunde have Afgang til den, men jeg modtog derpaa det Svar, at hertil fandt han ingen Anledning. Jeg skal dernæst, i Anledning af en anden Udtalelse fra det ærede Medlem her lige over for, om, at det er Mindretallet, der har truffet sig tilbage fra Forhandlingerne i Hæruddvalget, oplyse, at Stillingen ikke har været den, at de ærede Medlemmer af Flertallet have opfordret os til at forhandle med dem om det Udkaft, der af Regjeringen er forelagt her i Thinget, og som af dette Thing er henvist til Behandling af Uddvalget, men de have derimod krævet af os, at vi skulle behandle deres Forslag og deres Betænkninger fra tidligere Nar; dertil har naturligvis Mindretallet ikke følt sig opfordret. Vi have ment, at det, der forelaa for os som vor Opgave, var at undersøge Regjeringens Forslag, at forhandle om, hvorvidt vi kunde gaa ind derpaa i det Helz, eller om der var nogen Del deraf, hvorpaa vi mulig ikke kunde gaa ind; men derimod have vi ikke anset det for en Opgave, som Thinget havde givet os, at behandle de Forslag fra det ærede Flertal, der ere forelagte i Nar og tidligere Naringer, og som i lange Tider have foreligget. Det er ikke disse Forslag, Thinget har henvist til Behandling af os, og derfor have vi ganske vist ikke indladt os derpaa.

Seventus: Til hvad der nu blev yttret af det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) skal jeg kun sige, at jeg bekræfter, hvad han har sagt i Anledning af den Diskussion, der